

JUNIOR-
KATERN VAN
PAULUS

ZGG Junior Kinderkrant

Wat zijn de gewoontes bij een begrafenis in het buitenland? Lees verder op bladzijde 2 en 3.

Thema
Een begrafenis op
het zendingsveld

EEN BEGRAFENIS OP HET ZENDINGSVELD

Misschien heb je in Nederland wel eens een begrafenis meegemaakt. Je bent dan verdrietig. Je neemt afscheid van iemand van wie je houdt. Hoe gaat een begrafenis in Oost-Azië, Ecuador of Albanië?

Pi sterft

Geschreven door **een werker uit Oost-Azië**

Daar komt hij! Met een gespannen stem roept vader naar alle ooms en buurmannen in de kamer. Ze staan allemaal op. Lolo ziet met een brok in z'n keel dat de ambulance over de bergwegen aankomt. Al snel stopt de ambulance op hun erf. De ooms en de chauffeur dragen z'n broertje op een brancard de kamer in. Pi ligt daar met gesloten ogen en een wit gezicht. Vader en de ooms halen alle slangetjes uit Pi's neus. Dan dringt de zangerige stem van de imam door de kamer. Lolo

verstaat niets van de taal die de imam gebruikt, maar vader zegt dat de imam erbij moet zijn als Pi sterft. De spreuken die hij uitspreekt moeten Pi helpen na dit leven. Lolo snapt er weinig van. Wie vertelt hem over wat er echt na dit leven komt?

De begrafenis van Don Mora

Geschreven door **Marja Korpel**

De oude baas Don Mora die naast de kerk woonde, is overleden. Hij kwam al jarenlang elke zondagmorgen naar de kerk. De familie en burens komen allemaal om de overledene de laatste eer te bewijzen. Vierentwintig uur houden ze de wacht bij de geopende kist, die in de kamer staat. Er worden kaakjes met stukjes kaas en zoete koffie uitgedeeld. Een begrafenis in Ecuador is iets voor de familie en de mensen uit de buurt. De overledene wordt de andere dag al door een aantal burens naar de begraafplaats gedragen. Soms moeten ze wel twee uur lopen. De mensen lopen achter de kist aan. Op de begraafplaats wordt de kist op de grond gezet en geopend. Zo kan iedereen afscheid nemen. Dan wordt de kist gesloten en in een langwerpige ruimte geschoven. Als de kist in de ruimte staat, wordt die ruimte met cement dichtgemetseld. Voor de ruimte komt een plaat te staan met de naam van de overledene.

Hoe is het voor een zendingswerker om in het buitenland te zijn, terwijl een familielid of bekende in Nederland overlijdt?

Het is moeilijk en verdrietig als je hoort dat iemand in je familie ernstig ziek is en je niet gauw ernaartoe kunt gaan. Maar het is een grote troost als je mag weten dat diegene een kind van God is.

DE VADER VAN FLORIANA IS GESTORVEN

De telefoon gaat. Eén van de vrouwen uit de kerk belt: 'Hoi Willemien, ik hoorde net dat de vader van Floriana gestorven is.' Als er iemand gestorven is in Albanië, dan is dát het enige wat nog belangrijk is. Ik doe mijn zwarte kleren aan en maak wat brood klaar.

Geschreven door **Willemien van Schothorst**

Rond zes uur 's avonds word ik opgehaald om naar Floriana te gaan. We moeten drie uur rijden. In de woonkamer is het druk. Midden in de kamer staat de kist met het lichaam. Floriana zit bij de kist. Naast haar zitten haar tantes. Het is altijd even goed nadenken: Wie zal de oudste tante zijn? Haar moet je als eerste een hand geven. De mannen zijn in een andere kamer. Zij drinken een glaasje *raki* (alcoholische drank).

Er worden krukjes voor ons neergezet. Af en toe begint een van de tantes van Floriana hard huilend te zingen. Ze zingt dat het sterven zo plotseling was en dat het huis zo leeg zal zijn. Wat zijn de mensen verdrietig. Als het een tijdje stil is, vragen we Floriana naar de laatste dagen. Zij en haar tantes vertellen over de pijn en de laatste woorden. 'En,' vertelt een tante, 'toen is hij gestorven. Het ligt in de hand van God.' Ja, dat Albanese spreekwoord is waar. Maar kent ze die Heere ook?

Die nacht blijven we bij Floriana. We zitten als vrouwen in de kamer rond de kist. Af en toe krijgen we een klein kopje Turkse koffie om wakker te blijven. We praten heel wat af. Over de vader van Floriana en over haar moeder, die al een aantal jaar geleden gestorven is. Maar ook over leven en sterven. De tantes hebben allerlei vragen. Wat geloven jullie dan? Wat gebeurt er als we gestorven zijn? Geloof je niet dat alle mensen naar het paradijs gaan? Hoe kan ik God dan leren kennen? Het zijn moeilijke vragen. Stilletjes

bid ik of de Heere ons wil helpen in het antwoorden. Ik bid of

Hij de harten van de vrouwen aan wil raken.

Als het 's morgens rond zes uur weer licht wordt, komen er weer allerlei burens en bekenden. Ze krijgen allemaal een kopje Turkse koffie. Bij het weggaan zetten ze het kopje op het dienblad en leggen wat geld onder het schoteltje. Daar kan de begrafenis van betaald worden.

Dan komt het moment dat we naar de begraafplaats gaan. Één dag na het sterven wordt Floriana's vader al begraven. Dat is de gewoonte in Albanië. De broer van Floriana vertelt bij het graf nog wat uit het leven van zijn vader. Dan wordt de kist in het graf gezet. De broers en ooms scheppen de aarde, die naast het graf ligt, op de kist. Ook de vrouwen pakken een hand vol aarde en gooien die op de kist. De meegenomen plastic bloemen worden in de grond geprikt en daarna gaan we weg. De begrafenis is voorbij. Wij gaan met de auto weer naar huis. Floriana en haar familie blijven nog een paar dagen bij elkaar. Ze zullen na drie, zeven en na veertig dagen weer met elkaar naar het graf gaan. Op die manier eren ze hun vader. Voor Floriana is er één vraag die blijft. Mag mijn vader nu bij de Heere zijn? De laatste weken heeft ze heel veel met hem gepraat. En haar tantes? Ze hebben gehoord waar ze troost kunnen vinden. Het ligt in de hand van de Heere.

De broers en ooms scheppen de aarde, die naast het graf ligt, op de kist.

PAULUS GERED VAN DE DOOD

Paulus is op reis. Deze keer reist hij niet als zendeling, maar als gevangene. Hij gaat zich in Rome voor de keizer verdedigen. Hij is helemaal geen oproermaker, maar een dienaar van de Heere. Tijdens deze reis lijdt hij schipbreuk. Dan gebeurt er iets.

Geschreven door **Dick Korpel**

Vragen voor jou

- 1 Weet je voorbeelden van wonderen die op het zendingsveld gebeuren?
- 2 Is het een normale gebeurtenis als er in Nederland uit de Bijbel wordt gepreikt? Waarom wel of niet?
- 3 Wat betekent het dat het Evangelie in woord en daad moet worden verkondigd?

Schipbreuk!

We lezen deze geschiedenis in Handelingen 28. Het schip waarmee Paulus reist, gaat kapot in de storm. De drenkelingen zwemmen naar een eiland. Wonder boven wonder verdrinkt er niemand. Als zij op het eiland Malta aankomen, worden zij heel vriendelijk ontvangen. Er wordt een groot vuur gemaakt, zodat de drenkelingen kunnen opdrogen. Paulus helpt om hout bijeen te sprokkelen. En dan gebeurt het! Plotseling wordt hij door een giftige slang gebeten. De eilandbewoners begrijpen direct wat er aan de hand is. Deze man is vast en zeker een moordenaar, want de wraakgodin wil niet dat hij in leven blijft.

Iedereen wacht op het moment dat Paulus ziek zal worden en dood op de grond zal vallen. De wraakgodin zal Paulus doden. Maar er gebeurt helemaal niets. Er vindt weer een wonder plaats. Paulus schudt de adder van zijn hand. De slang valt in het vuur. En Paulus wordt niet ziek. De God van Paulus is veel machtiger dan de wraakgodin van de mensen op het eiland Malta.

Opeens slaat de stemming om. Deze man is geen misdadiger, maar een godenzoon! Paulus wordt uitgenodigd om te logeren in het huis van een heel belangrijke Romein. Hij geneest de vader van Publius van een ernstige ziekte. De drenkelingen blijven drie maanden op het eiland. We lezen in de Bijbel niet wat Paulus in deze maanden gedaan heeft. Maar toch mogen we aannemen dat Paulus in deze periode, in woord en daad, het Evangelie van Jezus Christus heeft gepreikt. Wonderlijk is dat. De Heere laat door middel van een scheepsramp en een slangenbeet het Evangelie verkondigen op Malta.